

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo „ 12.—
Za pol leta, četrť leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc. večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc. izven Trsta po 1 nvc. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvc.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamnice in oglase sprejema upravištvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejša vesti.)

Dunaj 1. Cesar odpotuje dne 3. t. m. v Budimpešto, od koder se povrne 15. t. m.

Dunaj 1. Grof Clary je odpotoval s soprogo v Gradec, od koder se povrne v petek jutro.

Dunaj 1. Cesar je sprejel tekom današnjega dne v posebnih avdijencah nadvojvodo Otona, ministra za vnane stvari, grofa Goluchowskega, skupnega finančnega ministra pl. Kallaya in drž. vojnega ministra pl. Krieghammerja.

Budimpešta 1. Danes so se ponavljale demonstracije dijaštva proti vojnemu ministru pl. Krieghammerju. Redarji so zaprli dva dijaka.

Pariz 2. Državno sodišče se snide dne 9. tek. m.

Barcelona 2. Trgovci so zaprli svoje trgovine, da tako protestirajo proti aretiranju onih svojih drugov, ki niso plačali davkov.

Bukarešta 2. Edgar Maurocordato je imenovan poslanikom v Belemgradu.

Petrograd 1. Kakor pišejo »Novosti«, je finančni minister rekel pri njem zbranim ravnateljem zasebnih denarnih zavodov, da so finančne razmere na Ruskem sijajne ter da ne dopuščajo nobene skrbi. Solidnost ruskega finančnega položaja da prekaša celo isto drugih držav, n. pr. Anglije in Francije.

Berolin 2. »Nordd. Allg. Zeitung« oporeka vestem nekega berlinskega lista, glasom katerih bi imel bližnji sestanek carja Nikolaja in cesarja Viljela le značaj kratkega zasebnega srečanja.

Vojna v južni Afriki.

London 2. Iz Pietermaritzburga javljajo, da se je oddelku ujetih dveh bataljonov posrečilo zbežati ter da se je isti vrnil v Ladysmith.

London 2. »Times« javljajo iz De Aara z dne 1. t. m.: Glasom vesti iz Burghersdorpa stoji od ponedeljka 3000 Boereev v Betuli ob mostu čez reko Oranje.

London 2. Tukajšnji listi kritizirajo ostro ponesrečeni načrt generala Whiteja. »Times« pravi, da se je ta načrt celo civilistom moral zdeti nevaren.

London 2. »Reuter« javlja: Vojno ministerstvo je dobilo brzjavko iz Ladysmitha, glasom katere se general White drži na svojem mestu. Vse da pojde dobro.

Edinburgh 2. Lord Rosebery je na banketu, prirejenem v slovo častnikom, odhajajočim v južno Afriko, govoril o porazu pri Ladysmithu ter rekel: Mogoče, da izgubi Anglija v tej vojni še več bataljonov, da bode moralo še več častnikov žrtvovati svoje življenje in dežela še potrositi mnogo milijonov. To stoji, da Anglija sedaj ne more opustiti začetega dela. Sedaj mora narod zaupati onim, čegar rokam je izročil vodstvo dežele.

London 2. Večernim listom javljajo iz Pietermaritzburga: Boerei so zasedli del dežele Culov. Tudi mesto Pomeroy, 50 milj od Greetowna, je v njih rokah.

London 2. Iz Kapa javljajo: General Buller se je podal v Durban.

Pariz 21. »Havas« javlja: Boerei so odbili vse izpade Angležev iz Mafekinga. Vsaki hip se pričakuje vest, da so Boerei vzeli mesto. Mesto Colesberg je že v njih rokah.

Bruselj 2. Transvalski poslanik dr. Leyd potrjuje: Močen oddelek Boereev je na potu proti Durbanu, da zapreči izkrevanje angleških pomožnih čet. Mesto Ladysmith je obkoljeno od Boereev, ki so se polastili železnice iz Pietermaritzburga v Durban.

košček za košček iz zlate dežele sredine? Ali ne rabijo ubozega kulija kakor tovarno živino?... Ali ne razsaja kuga po deželi Lotosa? In indijski fanatiki mrevarijo svoje lastno telo, trpinčijo svoje lastne ude v neverjetni neumnosti... Ali ne jemlje srečni, zviti kristijan svojemu nesrečnemu kristijanskemu bratu zadnji borni košček kruha izpred ust? Ali s svojim zlatom ne zapeljuje njegovih sester in hčer?

Oh, upati, upati! Kakšna blaznost! Mi smo igračke tajne usode, ki se nam roga, kadar sanjamo srečo in smatramo življenje resno.

In ti si bil tak otrok! Ti si upal, ti si zidal mramorne in zlate gradove po oblakih, ti si verjel v srečo, v življenje, ti si ljubil, ljubil... Ti si se hotel boriti... Oh, kaj si vse hotel in vse je pusto, lažljivo. Najsvetlejša sreča te je prevarila, najopravičenejši up te je izdal, roža se je osula in samo trnje je ostalo. V tvojem srečju sedaj bode in trga ti dušo.

Nobenega upanja več.

Vanitas vanitatum...

Življenje je okrutna igra in mi smo igračke, žive igračke, upanje je pa tisti sladkor, ki nam ga fatum daje, da plešemo, skačemo, se vrtimo, komu v zabavo, komu v korist...?

Vse je prazno. Noč je, zvezde na nebu so laž, kar plava okrog nas, je sama noč, črna, gosta, večna noč.

Slučaja ni, tragikomedija se ne spreminja. Oh

Jugoslovani in Claryjeva vlada.

II.

Govor drž. poslanca Bulata v seji zbornice poslancev dne 26. oktobra 1899.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica!

V imenu »Slovanske krščansko-narodne zveze« mi je čast podati nastopno izjavo:

Mi izjavljamo, kar smo že povdarjali o primernih prilikah, da je slovanska zveza odločena, da tudi nadalje ostane solidarna z strankami desnice in da njih ukupni program dovede do uresničenja. (Pohvala.)

Mi smo bili vsikdar pripravljeni za sodelovanje v ta namen, da pride zopet do normalnih parlamentarnih odnošajev in bomo pripravljene tudi v bodoče, udeleževati se vspešnega in plodonosnega parlamentariškega delovanja.

Mi smo vsikdar sodelovali na to, da bi povspeševali pošteno sporazumljenje mej prepirajočimi se strankami in da bi napravili narodni mir. Na drugi strani pa si ne moremo kaj, da ne bi izrazili svojega globokega obžalovanja na tem, da so jezikovne neredbe za Češko in Moravsko bile brez-pogojno odpravljene (Pohvala.), dočim naj bi bila že v interesu obrambe državne avtoritete vladi glavna naloga, da bi jezikovno vprašanje uravnali v vseh kraljestvih in deželah na podlagi ustavno zajamčene enakopravnosti vseh narodov Avstrije. (Pohvala.)

Mi bomo torej vse zastavljali v to, da pride čim prej do končne poravnave jezikovnega prepira in do rešenja jezikovno-narodnih vprašanj.

Ali mi smo prepričani, da praktični potrebi ozirom na uradni jezik na sodnih in upravnih oblastih je možno ustreči le tedaj, ako se oblasti

naši zibelki so stale čarovnice, ki so zapisale zgodovino našega življenja a priori v svojo debelo proketo knjigo in sedaj teče to življenje, samo, in mi smo norei, pa menimo, da je sami ravnamo!

Zaljubite se v Olgo, dajte ji vse svoje srce, verujte v ljubezen, upajte in zaupajte. Sanjajte svojo srečo. V knjigi je zapisano drugače. Nekega dne vam bo pisala: Z Bogom! Pozabi me!

Die optimistische Weltanschauung ist die niederträchtigste Weltanschauung!

Dà, dà, prijatelj Schopenhauer! Ti imaš prav!

VI.

Tako je Savič postal pesimist.

Da se je prevaril samo v ljubezni, ali da mu je sploh samo en up povenel, bi bila menda njegova malodušnost kmalo izginila, če je njegovo duševno stanje sploh smeti imenovati malodušnost. V njegovem pesimizmu je bilo pravzaprav nekaj močnega, trdega, hrabrega. Njegove nekdanj baržunasto mehke oči so dobile nekakšen presunljiv izraz, nekakšen izredno odločen pogled. Od nosa proti kotom ustnic sta se mu vrezali dve malee zakrivljeni potezi v kožo, kar ga je prikazovalo neobičajno resnega, nekamo strogega. Na ustnicah in okrog nosu mu je vstrepečalo nekaj kakor večna lehna ironija, kakor nevsahljiv sarkazem.

Vse to bi bilo morda kmalo izginilo, da je bila Savičeva bolj enostavna. Ali to je bila komplikacija. (Pride še.)

P O D L I S T E K

20

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

On sam je upal. Sedaj pa ne več! Led je pregladek, steklo prekrhko. Norei naj upajo. On je nesrečen, pa noče biti še norec vrhu tega.

Kje se izpolnjujejo nadeje? Kje po vsem svetu? Katera borba prinaša plodov? V kateri sad se ne zariva črv?

Vi upate? Hahaha!... Zaljubite se v Olgo, verujte prisegam, pogledom, poljubom, sorodnosti duš in kadar vam bo pisala: Z Bogom! Pozabi me — prekolnete upanje in zapodite nadeje v temo.

Poglejte narod, ki ječi pod pritiskom sile, Z svojimi pleči se upira proti jarmu, ki ga teži, les mu vrezuje krvave proge v kožo, jarma le ne more porušiti.

Poglejte milijone bednega ljudstva! Tisočletja trpe, upajo... in ljudje umirajo lakote, pogibajo za tuberkulozo in zahajajo sami v smrt.

Sto in sto prorokov je hodilo po svetu. Pred tisoč in tisoč leti je Konfucse prižigal luč modrosti na daljnem vzhodu; divne nauke je Buddha širil po bojni deželi Evfrata in Tigrisa; za človeštvo in božansko prepričanje svoje duše je nesel Krist svoj lastni križ na Golgoti... Ha... Kje so plodovi? Ali ne trgajo civilizirani narodi Evrope

vsikdar drže načela, da pred vsem treba upoštevati potrebe prebivalstva, in ako smatrajo za svojo pozitivno dolžnost, da se v vnanjem in notranjem uradnem občevarju poslužujejo jezikov strank. (Pohvala.)

Izjavivši, da se hočemo udeleževati na vspešnem in plodonosnem parlamentarnem delovanju, smo to svoje sodelovanje menili v tem zmislu, da je državne potrebe primerno upoštevati toliko z ozirom na stališče ukupne monarhije, kolikor tudi z ozirom na totransko polovico države.

Mi smo končno pripravljeni v krepko sodelovanje na uvedeni pomožni akciji za saniranje škod, provzročenih po elementarnih neizgledih, in za to, da bo preskrbljeno za gospodarske potrebe prebivalstva, pričakujemo pa, da vlada poskrbi, da bodo njeni organi ne le v tem pogledu, ampak sploh nepristransko in dobrohotno postopali s prebivalstvom. (Živahna pohvala.)

Politični pregled.

TRST 3. novembra 1899.

K položaju. »Neue Freie Presse« javlja, da se delegacije snidejo bržkone 28. novembra. Do tedaj da kvotni deputaciji dovršiti svoje delo. — Nadalje javlja isti list, da finančni minister v prihodnji seji zbornice — v ponedeljek — predloži državni proračun za leto 1900 in proračunski provizorij. Okolo novega leta da se snidejo deželni zbori.

Govor o brzojavki cesarjevi Jaworskemu, pravi »Czas«, da je ista v veliko čast poljskemu klubu. In dejstvo, da je vsa desnica ustregla cesarjevi želji, nam omogoča soditi, čegava bo prihodnost v državi, v kateri se vlada skriva za krono in v kateri ne dajejo državi, česar potrebuje, oni, na katere se vlada opira, ampak oni, ki jej ne zaupajo. Pred par dnevi se je bilo čuti vprašanje, da-li bo grof Claryjeva vlada mogla rešiti one naloge, radi katerih je bila pozvana. Danes je to vprašanje irelevantno. Nadaljnji razvoj — zaključuje »Czas« — bo moral računati z gotovim dejstvom, da je volitev v delegacije izvršil predsednik poljskega kluba in eksekutivnega odbora desnice, ne pa grof Clary.

Te dni so imeli v Tarnovu v Galiciji volilskishod, ki je bil znamenit pojav evolucije, ki se je izvršila v javnem menenju mej Poljaki. Zastopnik te volilske skupine je tisti dr. Rutkowski, ki je vedal za zvezo z Nemei in ki neprestano ruje proti zvezi Čehov in Poljakov. Na rečenem shodu so sodili o postopanju tega moža. Po daljši razpravi so odklonili predlog, da bi se Rutkowski dovolil rok do 15. t. m., da se predstavi volilem, marveč so mu kar enoglasno dali — nezaupnico.

Shod učiteljev. Dne 1. t. m. je bil na Dunaju shod učiteljev, sklican od nemško-avstrijske zveze učiteljev. Shoda se je udeležilo nad 3000 učiteljev. Slovensko učiteljsko društvo je zastopal gosp. G angl. Zbor je vsprejel resolucijo, zahtevajočo, da začetna plača učitelja, položivšega izpit usposobljenosti, ne bodi manja od one državnega uradnika v XI. činu. Za druge učne osebe, ki imajo le spričevalo zrelosti, bodi 600 gld. najmanjša letna plača. Vlada naj poskrbi, da urejenje plač učiteljev pride na dnevni red v jedni prvih sej deželnih zborov. Da pa dežele ne bodo preveč trepele po urejenju učiteljskih plač, naj država prispeva s 33% za potrebe šolstva.

Vojna v južni Afriki. Dne 30. m. m. je prišlo v južni Afriki do prve večje bitke, ki se je završila s popolnim porazom za Angleže. Generala Whiteja glavna naloga je bila zabraniti, da se Oranjer in Transvaleci ne združijo. Ta naloga se mu ni posrečila. Oranjski Boereci, o katerih smo dosedaj le malo slišali, so stali navidezno leno pri Bestersu na severo-zapadu od Ladysmitha, zadnje nedeljo pa so se začeli hipoma pomikati proti mestu ter so pretili levemu krilu Angležev. Transvaleci so bili v tem času zavzeli vrhove na severo-vzhodu, takozvani Lombardskop. General White jih je v nedeljo skušal pregnati s te pozicije. Poslal je proti njim 5 polkov pešcev, 3 polke kojenikov, 3 polke baterije in natske dobrovoljce. A vse je bilo zaman. Angleži so se morali umakniti zopet v mesto.

V nedeljo po noči je general White hotel udreti iz mesta na vse strani proti Boereem. Najprej je poslal mogočno četo proti Oranjeem. Le-ti so pustili sovražnika, da je prišel skozi njih pred-

nje straže, potem so ga obkolili od vseh strani, mu napravili veliko škodo ter so ga prisilili, da se je udalo 42 častnikov in 2000 mož. Tudi desno krilo Angležev, ki je še enkrat poskusilo, da požene Transvalece z Lombards-Kopa, ni bilo srečno. Boereci so jih zapodili nazaj proti mestu. General White je zaukazal, naj se Angleži pomaknejo v Ladysmith.

Najnovejše vesti javljajo, da je danes vse mesto obkoljeno od Boereev; tudi mesto Colenso, na železnici v Durbanu da je že v njihovi oblasti. Boereci korakajo baje že proti Durbanu, ki je pristanišče mesto — da zaprejo izkrcanje pomožnih čet.

Ako se jim to posreči, bodo za dalj časa gospodarji položaja. Upoštevati moramo tudi vesti, da prebivalstvo Kapske naselbine, večinoma holandskega pokoljenja, očitno simpatizira z Boereci. Mogoče je torej, da mine ta krvava igra vendar ugodnejše za Boeree, nego se misli v obče. Ves omikani svet bi jim čestital od srea.

Od nekdanj je bilo tako, je sedaj in ostane: prvo pravilo, katerega se drže vojaški poročevalci z bojišč, se glasi — laži!! Da, tako je: za vojno treba vojakov — čim več, tem bolje, denarja, veliko denarja — in daru za laganje. Če si zmagal, pretiruj, če si bil tepen, prikrivaj! Tako delajo tudi Angleži in še v obili meri. Na to stran so Angleži drzneži, da jim ga ni vrstnika; ali nečesa drugega ne znajo oni in ta nedostatek jih dela smešne pred vsem svetom. V resnici se danes ves razsodni svet krohta na račun Angležev. Le-ti ne znajo — kakor se pravi — pametno lagati, tako lagati namreč, da je laž podobna resnici in da je nade, da jej veruje kdo. Ali te angleške vesti z bojišča so tako nerodne, da otiplješ lahko s prstom, tudi če si gluh in slep, da je laž. Le par izglede iz poročil namazanega White-a o nočni bitki pri Ladysmithu naj zadostuje v dokaz temu, kar trdimo tu. — »Sovražnik je moral zapustiti svoje pozicije, no, napal nas je potem silno«. — Ali ste čuli: sovražnik, ki mora teči, ima še časa, da se malce obrača in hudo napada preganjalca!! — Suličarji petega polka so mirno jezdili pred fronto Boereev in potem so se umaknili le navidezno, ali ni se jim posrečilo, da bi zvalili sovražnika za sabo!!! Gosp. White naj bi bil raje povedal, da so njegovi suličarji morali bežati! — Višek vsega pa so one mezge, o katerih govore general White, da so mej bitko ubežale z gorskimi topovi vred in so tako siromašne Angleže pripravile ob artilerijo!! Kdo bi se ne smejal! Žival, utrujena do skrajnosti, naj bi s težo kakih 100 kil na hrbtu bežala v hrib tako, da bi je ne mogli ujeti!! Resnica, ki jo je gospod White zamolčal, je namreč ta, da je poleg 2000 mož tudi gorska baterija Angležev padla Boereem v roke!! White pa bi krivdo na tem, za čast angleškega orožja jako neljubem degodku s topovi vred hotel naložiti na hrbte ubozih mezeg. In na vse zadnje bi se ne bilo čuditi, ako bi White te zločinke — seveda, če jih kedaj še dobi v svoje roke — postavil — pred vojno sodišče.

Domače vesti.

† **Ivan Varl.** Iz Doline nam pišejo dne 1. t. m.: In zopet je umrl mož! Uzoren pastir, prijatelj ljudstvu, voditelj naroda po volji naroda! Poročila iz našega kraja so postala redka. A danes, ko Vam moram poročati zopet, pišem — z solzami v očeh.

Pred šestimi leti je došel mej nas velespoštovani in velečastiti gospod Ivan Varl, župnik in dekan. Že v prvem začetku si je pridobil srea vseh faranov po svoji dobrotljivosti in ljubezni. Njegove krasne propovedi so bile polne ljubezni, največje čednosti. On nas je ljubil in učil. A nas je tudi tolažil. Za nas je delal in trpel, za nas molil.

V nedeljo še — zahvalno nedeljo — nam je milo govoril s lece. Prav njegove besede od minole nedelje nam ostanejo neizbrisno utisnjene v sree! »Danes — je rekel — se vidimo skupaj vsi, a morda kmalu ne bo več jednega ali drugega!« Pomenljive besede! In prav on je bil, nad katerim so se uresničile. Njega ni več med nami. Bolehal je sicer nekoliko dnij in sicer na nogi, ali kdo bi bil mislil, da se tako kmalu preseli v boljše življenje! V ponedeljek opoldne mej obedom ga je prišla slabost in 24 ur pozneje je izdihnil svojo blago dušo. Pogreb bo 2. novembra ob 3. uri popoldne. Ti predragi naš pastir, spominjaj se svojih

ovčie tam nad zvezdami in prosi za nas Vsemogočnega! Tvoje ovčie pa se bodo spominjale Tebe v svojih molitvah! Mir, večni mir Tvoji duši! Poživaj sladko v dragi zemlji slovenski!

Tudi naš obhodnik (kooperator), veleč. gosp. Jos. Kranje, je že dlje časa bolan. Zadnji teden je moral opustiti službovanje in iti v začasni pokoj. Tako je uboga Dolina naenkrat ostala brez dušnih pastirjev.

Kakor angelj neba nam je došel, prav ob smrtni uri g. dekana, novi obhodnik, č. g. Colja. Že o svojem nastopu nas je razveselil se svojim kratkim a jedrnatim nagovorom. Vsebina govora, v krasnem in milem jeziku, nam je segala globoko v sree in nas je gospod Colja pridobil za-se — vseh. — Ko je omenjal smrt preljubljenega dekana, je zahtelo vse ljudstvo po cerkvi. Bog nam ohrani veleč. gospoda Coljo mnogo let! Saj potrebujemo dobrega govornika in učitelja!

Ob tej priliki naj omenim še, da je srednji zvon tukajšnje župne cerkve počil pred nekaj meseci. Zvon je bil zavarovan. Zavarovalnica »Unio Chatolica« je storila svojo dolžnost. Prav v dan smrti g. dekana je došel novi prelit zvon. Pokojnik si je mnogo prizadeval, da se delo izvrši čim prej in dobro. Sam se je bil podal v Ljubljano k zvonarju Samassu, a žal, ni dočkal vspeha svojemu prizadevanju!

Burna volitev župnika. Dne 29. m. m. se je vršila volitev župnika pri sv. Ivanu v Šterni (Istra). Tamkaj imajo namreč glavarji družin pravico, da si volijo župnika izmed kandidatov, katere jim je predložil škofijski ordinarijat. To pot je predložil milostivi g. Flapp samo enega edinega usposobljenca, kakega, si lahko mislimo. Z drugimi besedami: prevzvišeni je hotel jednostavno kandidata — usiliti. In to naj bi bila — volitev! Ni čuda, torej, da je bilo ljudstvo razjarjeno! Kako naj bi volili, ko jim je bil predložen le en sam kandidat in tega — niso hoteli! Razburjeni župljani — kakih 200 jih je bilo — so zahtevali, naj se volilni čin zaustavi. Navzoči okrajni glavar Laseine je pretil in je tudi uradno postopal proti dvema župljanoma. Dosegel je toliko, da se je volilni čin nadaljeval. Vspeli pa je bil ta, da so vsi volileci, izvzemši devetorico, glasovali proti predloženemu kandidatu.

To je zopet dogodek, ki meče svojo luč na pastirovanje prevzvišenega v Poreču. V narodnem pogledu so računi jasni med našim ljudstvom in prevzvišenim. Tudi ta dogodek v Šterni je narodne naravi — je znak narodnega nasprotstva na ordinarijatu v Poreču.

Čehi in Sloveni. Pišejo nam: Dne 2. t. m. je bil oddelek pevskega društva »Kolo« v gostilni gosp. Beržeka v ulici Valdivivo 19. Gosp. Beržek je Čeh in Čehi so večina njegovih gostov. Kolaši so zapeli nekoliko slovensko-hrvatskih komadov, za kar so želi obilo pohvale od strani bratov Čehov. Bratje Čehi so zapeli nekoliko svojih narodnih pesmi. In to je bilo v povod za pojave pobratimstva med nami in njimi. »Nazdar« in živio-klicev je bilo brez konca in kraja! Čehi so v obče naši spodbujevalji, naši krvni bratje in naši dobrotniki, zato je naravno, da se mi takoj umemo in bratimo, kjer se le srečamo. Bog dal, da bi se nam bratje Čehi popolnoma pridružili, ter da bi tudi tu, kakor na Dunaju, skupno delovali v občo slovansko korist.

Žalostno. Pišejo nam: Dan Vseh svetnikov sem bil v Rocolu pri Lahu, kjer naš Lah toči izvrstna belo in črno kapljico. Tam je pel močan oddelek »Kolašev«, kar je povečevalo veselje navzočih. Bila je tam tudi družba naših okoličanov, ki so semtertje zapeli kako lepo narodno, seveda po domače, ker se nočejo pobrigati, da bi si ustanovili svoje pevsko društvo. Može in mladeniči imajo krasna in čista grla, le škoda, da jim prerado uide na — dolee del si!

Užalostilo pa me je, ko sti v gori omenjeno družbo prišli še dve domančinki naši, a sti začeli takoj v zboru z domačini — prepevati neke laške, ne baš najlepše pesmi. Okoličani! Kedaj ste še slišali, da bi Lah pel slovenske pesmi? Zakaj si v Rocolu ne ustanovite, ali bolje rečeno, ne oživite umrlega pevskega društva »Svoboda«? Bodimo svoji na svojih tleh in ne sluge Lahonov!

Vikarjem kapiteljna v Zadru za časa izpraznjenja nadškofijske stolice je bil voljen kanonik Ivan Borzatti pl. Löwenstern.

Kdo izziva?! Včeraj popoldne je oddelek »Slovanskega pevskega društva« peval v poznani narodni gostilni »pri županu« v Lonjerju. Tem povodom se je neka laška družba vedla uprav nesramno, prepevaje same izzivalne pesmi in vsklíkaje žaljivo za slov. narodnost. Umeje se, da so bili naši ogorčeni, ali ker se je v prvi vrsti odlikovalo par — pijanih babur in ne bi si hoteli mazati svoje poštene slovenske roke po dotiki s tako — sit venia verbo — sodrgo, so se premagovali. Jedno celo uro so grdobe zabavljali, a slednjič so se pobrali, osramočeni po — naši pesmi!

Resnici na ljubo pa treba priznati, da je bilo tudi drugih laških družeb, ki so se vedle mirno in dostojno in ki so z zanimanjem poslušale pevanje naših.

Ali stvar ima svojo resno stran. Nad jedno uro so se naši premagovali. Denimo pa, da bi bilo tudi mej njimi par tacihi, ki nimajo toliko moči za premagovanje samega sebe, ali tacihi, ki so malo globlje pogledali v čaše, ki bi torej jeli vračati žaljenje za žaljenje — kaj bi se lahko zgodilo?! Taki so! Mej naše ljudstvo prihajajo, tu se — prosimo, odpustite nam to nelepo besedo, ki nam sili v pero — nažrejo in potem, siti vsega — žalijo. A če je one, ki jih morajo poslušati, minola potrpežljivost in jim je vskipela sicer mirna nprav, ter je morda kdo staknil kaj malega, pa hite v uredništvo »Piccola« tožit o surovosti slovenskega ljudstva!

In vendar ni! V uredništvu »Piccolovem« trpe menda na fiksnih ideji, da tudi nekaj, česar ni, vendar je, ako se vztrajno zatrjuje, da je! Taka je n. pr. s tistim izključno italijanskim značajem Trsta in pa z italijanskim jezikom kakor jedini in izključnim deželni jezikom v tem mestu. Oboje je velika laž, ali »Piccolo« ponavlja vendar sleherni dan oboje kakor neoporečno, sveto in pribito resnico, in zahteva, da je njegovo železno delo, njegova jeklena vztrajnost v zatrjevanju že zadosten dokaz za obstanek kaknega dejstva, katerega — ni! Čitaj avstrijske zakone, čitaj odločbe oblasti, od namestništva gori do ministerstva, vzemi v roko razsodbe najvišjih sodnih instanc, sprehajaj se po ulicah tržaških v predpoludanskih urah, sedi opoldne v katerosibodi gostilno, pojdi popoldne v kavarno, obišči zvečer katero hočeš pivarno, prislušuj govoricam, vzemi v roko kateri-koli kažipot, v katerem najdeš seznamek dolge vrste neitalijanskih tvrdk, imen, korporacij in društev, s kratka, ozri se kamor-koli hočeš: kar-koli boš videl in čul, vse, kar obstoji in kar ima tudi vse pogoje za nadaljnji obstanek, vse ti govori, da Trst ni izključno italijansko mesto in da italijanski jezik ni jedini in izključni deželni jezik v tej pokrajini. Vsi resnični odnošaji bijejo »Piccola« po zobeh, ali vsi ti udarci ne morejo zapreti njegovih drznolazajevih ust — on laže dalje s tako konsekvenco, ki bi res bila vredna boljše stvari. Tako trdi zopet v današnji številki, da italijanski jezik kakor jedini in izključni deželni jezik je tako jasna resnica, da jej ne more oporekati, kdor ima le mrvice inteligence in le trohico zmisla za ukupnost.

Na podlagi te lažnjive premise obsiplje »Piccolo« nemška društva z britkimi tožbami, kako da se morejo v svojih naznanilih posluževati jezika, ki ni deželni jezik?! To da je hudo žaljenje za »paese«. No, vendar bi »Piccolo« še prestal to žaljenje. Ali nekaj družega, kar se je zgodilo v najnovejši čas, ga boli in tega ne more odpustiti. Pomislite: v skladiščih južne železnice so napise, naznanjajoče, da kajenje v teh prostorih je strogo prepovedano, razobesili tudi v nemškem in slovenskem jeziku!! To da sta dva jezika, povsem nepoznana v teh krajih!! Ta čin se vidi »Piccolu« tako nečuvčen, da niti ne more verjeti, da bi bilo načelstvo postaje zakrivilo kaj takega, marveč je gotovo le delo kaknega podrejenega organa, ki si je dovolil žaliti narodno čutstvo tržaško.

Ne treba praviti, kakov je zaključek v lažnjivem Kljukcu z lesnega trga: oni napisi se morajo nadomestiti z napisi v jeziku, ki je edini deželni in katerega po takem mora umeti vsakdo!!

»Piccolo« trdi in trdi svojo laž dalje. Istotako je, kakor da bi trdil, da ni solne na nebu. Naj le trdi, da je italijanski jedini deželni jezik, ali resnica je vendar ta, da — ni!

Sreca, radujte se! Laški listi javljajo iz Rima, da družba adrijanskih železnice te dni priobči

novi vozni red, ki uvede »la diretissima« mej Trstom in Benetkami! Uvedeta se dva direktna vlaka. Vsa vožnja ne bo trajala niti 4 ure. Ta vozni red stopi v veljavo s 15. t. m. — Sreca irredentarska, radujte se, ko se že pripravljata vlaka, ki Vas zopet pomakneta nekoliko bližje — vašim idejalom!

Orjak in pritikavel. Slavni gledališki igralce g. Novelli, katerega so nedavno in — kakor radi priznavamo — opravičeno povzdigovali do nebes tudi tuk. italijanski listi, se je bil iz Trsta podal v Zagreb, kjer je s svojo družbo dajal predstave. Zadnjo soboto popoldne je omenjeni umetnik obiskal klub hrvatskih umetnikov in pisateljev, katerih se je o tej priliki zbralo lepo število v klubovem domu. O tej priliki se je g. Novelli, kakor posnemamo iz zagrebskih listov, izrazil o utisih, ki jih je dobil o priliki svojega bivanja na Hrvatskem. Bodi nam dovoljeno, da Novellijeve besede navedemo tudi tu, našim nasprotnikom v pouk, nam samim pa v ponos. Saj mora umetnik, kakoršen je g. Novelli, vendar tudi v nasprotnih vrstah veljati kakor avtoriteta, ki ne govori kar tja v en dan, ampak mora imeti tehtne razloge za vsako besedo.

Torej, g. Novelli je rekel: Čast narodu, ki je zamogel postaviti Taliji takšno svetišče, kakor je Zagrebsko narodno gledališče, narodu, kateri odlikuje zastopnike dramatiške umetnosti tako, kakor so Hrvati odlikovali njega (Novellija) in njegovo družbo. Zlasti je Novellija presenetilo toliko število kulturnih zavodov v Zagrebu in živahno delovanje na polju umetnosti in književnosti, delovanje, ki je združilo toliko uspešno trudečih se učencev teh strok: v eno kolo, v slavo dežele in naroda.

V očigled pohvali od take strani smemo pač z mirnim srcem prezirati psovke, katerih deži dan za dnevom na Hrvate in Slovence iz redakcij patentiranih zastopnikov dvetisočletne kulture — teh pigmejev poleg velikana Novellija.

Ta je »ščavo«! Pišejo nam: Ob času komisijskega poizvedovanja o prošnji za ustanovitve slovenske šole, sem se seznanil z nekim magistratnim golobradnim uradnikom. Ta čas je bil dotični povsem neznan osebja. Srečala sva se pozneje na razpravi, ki se je vršila vsled tožbe magistrata proti inženjerju Živicu. Tem povodom je golobradec izjavil, da on ne more pričati — ker da ni ničesar slišal! (da-si je bil navzoč!)

Ko sem mu rekel, da laže, ko pravi, da ni ničesar slišal, mi je rekel: Proti svojemu višemu vendar ne morem pričati! Tretji krat sva se srečala v novi luki, kjer sem mu bil na potu, da ni mogel (vsaj pred mano) klicati svoje »evviva«! Ko sem se nekoliko oddaljil, je rekel svojim drugom: Ta je en »ščavo«, (!) česar pa nisem slišal jaz, ampak moj somišljenik, katerega sem nalašč postavil tja! Pustil sem ga, naj kriči, ali ko sem pred dnevi čital o izzivalnem vedenju nekega golobradea v tukajšnji civilni bolnišnici, golobradea, ki nosi naočnike, mi je prišel ta dečko zopet na misel. Kedor si ga želi ogledati, naj se poda v pisarno bolnišnice. V dvorani št. 3. najde tega junaka, s katerim jaz že še obračunam prej ali slej.

Koroške vesti. Kakor povsodi drugod se tudi na Koroškem državni funkcionarji odlikujejo s tem, da malo ne vsi stoje v vrstah nasprotnikov slovenskega naroda in da mnogi njih celo aktivno nastopajo in sodelujejo na nemški propagandi. Takov mož je tudi ravnatelj učiteljskega v Celoveu, ki čuje na ime Knapič. Mož sodeluje na vseh šulferajnskih slavnostih. Najbolj pa se kaže mišljenje tega gospoda v duhu, vladajočem v njegovi rodbini. Žena njegova je neutrudna šulferajnarica, sinu pa je mej onimi, ki so sledili klicu Schönererja in — odstopili od katoliške vere.

Pokojni šolski nadzornik Gobane je bil, kakor znano, zvest čuvar nemštva in srdit nasprotnik Slovencev na Koroškem. Učitelji na Koroškem mu hočejo vzdati spominsko ploščo v šoli v Železni Kapli, izrecno iz tega vzroka, ker je bil varuh — nemškega šolstva.

Poštni upravitelj K. Schwieger v Milstatu je ubežal, poneverivši snažno svetico 15.000 gl.

„Mlinar in njegova hči“. To igro so predstavljali dne 1. t. m. v redni dvorani naši najboljši diletantje pred občinstvom, ki je napolnilo vse redutne prostore. O igri sami se je že večkrat pisalo o Slovenceh v zmislu, da je ni prištevati remek-delom Talije. Izraz, da je igra »jokava«,

kakor je rekla zadnjič »Edinost«, je primeren in značilen. Igra je zasnovana na preširoki podlagi. Prosim Vas: žaloigra v »petih« dejanjih! Moral bi biti Shakespeare, če se naj mu posreči, da ljudje med jokanjem ne — zdehajo. Marsikaj bi se dalo res povedati mnogo markantnejše. N. pr. tista bojazen mlinarja Črnota pred smrtjo je naslikana v tolikih varijantah, da so nekatere res nepotrebne. Pod to širokostjo drame so trpeli igralci in občinstvo. Trpeli pa so tudi vsled tesnobe prostorov. Živo smo občutili zopet enkrat potrebo svojih prostorov, svojega doma!

Kar se tiče igralcev, ne vemo, katerega bi pohvalili najbolj. Zaslužili so to vsi. Vendar se nam zdi, da gre lovorjev venec gospej Grmekovi, ki je igrala ulogo Micike tako naravno-pretesljivo, da bi se mogel ž njo ponášati vsaki večji oder. Maski gosp. Negodeta-mlinarja in g. Ponikverja-grobokopa sta nam posebno ugajali.

Delu občinstva, ki je vajena gledati na naših odrin le burke, še treba vzgoje, da ne bode v najresnejših trenutkih zasledovalo le smešne strani, na katerih so semtertje krive malenkosti v igri ali pa omejenost prostora. V tem zmislu, upajmo, da je igra izpolnila svojo nalogo.

Kakor slišimo, videli bodo tudi Sv. Ivančani v nedeljo to igro na svojem odrin. Mi to namero le pozdravljamo z veseljem. Da, mi bi želeli še več! Naj bi se »Mlinarja in njegovo hčer« predstavljalo zaporedoma tudi v Bar-kovljah in v Šklednju! Ako nam oblastniki v mestu ne dajo gledališča, razdelimo pa eno veliko predstavo, eno veliko občinstvo v več manjših. Uspeh bo slednjič isti. Le tako bi dosegli gromni namen in poplačali ogromni trud, katerega je proizročilo našim vrlim diletantom učenje tako dolge igre!

Družba sv. Mohorja. Z razpošiljanjem družbenih knjig smo začeli z današnjim dnevom.

Knjige se bodo letos razpošiljale po ti-le vrsti: Najprej jih dobi krška škofija, potem razni kraji, sekovska, zagrebska in druge škofije, Afričani in Američani, na to lavantinska, ljubljanska, tržaška in goriška škofija.

Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo »aviso«, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bo sitnih reklamacij, ki proizročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo posamični udje povrniti častitim poverjenikom.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj pošljejo po nje čim prej, da nam zavoji ne zastavljajo prestora, katerega nam itak primanjkuje na vse strani.

Odbor se potrudi po svojih močeh, da udje dobijo knjige čim prej v roke. — Romajte torej knjige v toli častnem številu po vsem Slovenskem. Budite rojake, poučujte jih, zabavajte in razveseljajte jih ter v nemajmte v sreih njihovih ljubezen do Boga in domovine!

V Celoveu, dne 30. oktobra 1899.

O d b o r.

Nadzornice in nadzorniki »Del. podp. društva« so vabljeni v redno sejo, ki bo v nedeljo dne 5. t. m. ob 5. uri popoldne v društveni dvorani.

Načelnstvo.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je izročil gospod Čargo 3 gld. 50 kr., nabranih na svatovščini Zofije Žgurjeve.

Vojaskeo-veteranskemu podpornemu društvu, pod pokroviteljstvom Nj. cesarske Vis. nadvojvode Frana Ferdinanda d'Este, so došli nadaljnji darovi od gospodov: vitez Pollini 20 K, Union Bank 6 K, Riunione Adriatica 10 K, Stabilimento tecnico 20 K, Lloyd 20 K, tvrdka Sehnabl & Comp. 6 K, I. St. 1 K. Prej izkazanih 863 K. Skupaj 946 K. Nadaljnje darove sprejemajo v društveni pisarni, ulica Tintore štev. 5, I. nadstropje.

Nadaljevanje poročila o javnem shodu pol. društva »Edinost« v Šklednju smo morali odložiti radi obilice gradiva. Čitatelje opozarjamo, da jutri pride na vrsto žarki govor gosp. dra. Zuccona.

Zveze slovenskih posojilnic redni občni zbor se bo vršil v četrtek, dne 16. novembra 1899. I. ob 10. uri predpoludne v »Narodnem domu« v Celju. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2.

Poročilo tajnika oz. revizorja. 3. Odobritev letnega računa. -4. Predlogačanje pravil. 5. Razgovor o gospodarski organizaciji na Slovenskem. 6. Volitev odbora. 7. Slučajnosti.

Opomba: Po § 11. društvenih pravil se pooblaščenec v »Zvezi« stojičih posojilnic, pa tudi vsaki zadržnik takšnih posojilnic smejo udeleževati občnih zborov.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu oktobru je 162 strank uložilo 22.907 gld. 50 nč. 112 strank udeležilo 14.237 gld. 63 nč. 30 strankam se je izplačalo posojil 25.750 gld. — nč. Denarni promet 110.930 gld. 05 1/2 nč.

Načelnstvo akad. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu naznanja, da priredi v nedeljo dne 5. novembra t. l. svoj prvi občni zbor ob 11. uri dop. v društvenih prostorih društva »Triglav« s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelnstva. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev načelnstva. 6. Slučajnosti.

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 329 slučajev bolezni, 310 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 714, med njimi 100 ponesrečencev na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam so naznanili 175. Podpor je blagajna izplačala ta tedne 8226,48 kron.

Oratio pro Imperatore. Ko so v letu 1809. naše pokrajine prišle pod Francijo, je tržaški ordinarijat odredil nastopno volitev za Napoleona, mesto za Franca I.:

Usigamogozhni Buh, prossimo de tui slussabnich Napoleon nass Cesar chateri schusi tujo milost je visagnie tega Cesarstva dosegu, tudi vissoeust usih Zhednosti dosese, is chateru uredno obramban usih grehu hudobij se ogibati, inu se h' tebi, Kir si pot, resniza shuljenje perblisati gnadlivu samore.

Iz Šempolaja nam pišejo: Veleblagorodni gospod Bernetich pl. Tomasini iz Trsta je dne 26. oktobra priredil banket v spomin 25-letnice svojega lovstva v tej občini. Na ta obed so bili povabljeni vsi udje občinskega zastopa in več družih mož iz občine. Vrh tega je g. pl. Bernetich podaril 10 gld. za reveže te občine. Bodi mu torej tem potom izrečena najpristroneja zahvala.

Eden navzočih.

Krstić pogorel! Naši čitatelji se gotovo še spominjajo kazenske razprave, ki se je dne 30. marca 1899 vršila pred tržaško poroto proti uredniku Mandiću vsled tožbe proslulega dra. Ivana Krstića v Matuljah in njegovih podrepih. Kakor znano, je sodišče v Trstu rešilo Mandića obtožbe, zbok česar so zasebni tožitelji vložili ničnostno pritožbo proti razsodbi. Vsled te pritožbe je bila dne 28. oktobra razprava pred c. kr. najvišim sodiščem na Dunaju. No tudi to sodišče je bilo menenja, da se Mandić mora rešiti obtožbe in je potrdilo rešilno razsodbo tržaškega sodnega dvora, naloživši Krstiću in tovarišem povračilo vseh stroškov. Dobro jim teknilo!

Iz-pred naših sodišč. Svoječasno smo javili o napadu na tržaške socialiste v »gostoljubnem« Piranu. Bilo je dne 30. julija t. l. Zadnji terek predpoludne je stalo pred tukajšnjim deželnim sodiščem vsega 11 oseb, toženih radi javnega nasilstva in telesne poškodbe. Nekateri so bili deloma, drugi celo rešeni obtožbe. Obsojeni pa so bili: Dominik L. in Vincenc F. v 3-mesečno ječo, Anton F. v 6 tednov ječe, Lovrenc D. v 1 mesec ječe, Josip S. je dobil 10 dni zapora, Lotar C. 2 tedna, Anton P. 10 dni, Aleksander B. in Rudolf M. po 5 dni in Andrej P. 8 dni zapora.

Za Garibaldija. Minoli terek je bila na tukajšnjem sodišču razprava proti inž. Avgustu Sloceviču, ki je bil tožen, da je o priliki demonstracij v prilog Garibaldiju žalil redarje ter se neopravičeno mešal v njih posle. Obtoženec je bil obsojen v 100 gld. globe, eventuelno v 10 dni zapora. Slocevič je naznanil utok proti tej razsodbi.

Zlata verižica po ceni. Tobakarnica v ulici Istituto št. 3 je kupila v ponedeljek večer od neznanega moža za 30 nč. zlato verižico, katera je, kakor je zvedela pozneje, vredna 40 gld. Žena je vsled tega izročila verižico redarstvu. Lastnik ve torej, kje se mu je oglasiti.

Povožen otrok. Včeraj jutro je bila v ulici Olmo povožena 14-letna Ivanka Žagar, ko je

spremljala mater k vodnjaku. Deklece so spravili na rešilno postajo.

»Japonsko blago«. Rakev, katero je prinesel, kakor smo poročali, parnik »Habsburg«, iz Manile, so prepeljali na pokopališče pri sv. Ani, da se začasno shrani v tamošnji kapeli.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 4. novembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbе tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Solitario št. 20 in v ulici delle Acque št. 6, tehnične, študentska oprema, metle in slama; na Opčinah št. 229, sodi in vino; v ulici Belpoggio št. 3, hišna oprava; v ulici Fabbio Severo št. 198, hišna oprava; v ulici Colombo št. 3, hišna oprava; v ulici Giulia št. 44, hišna oprava in krečmarska oprema.

Slovensko posestvo ob meji na prodaj! V prijetnem kraju Spodnje Štajarske je na prodaj večje posestvo z novim mlinom in dobro obiskovano gostilno. V kraju je pošta. Posestvo bi ob najmanjšem arudu dajalo lepe dohodke. Da ne pride posestvo tujcem v roke, izposluje »Naša straža« izredno nizko ceno.

Prijave vsprejema »Naša Straža« v Ljubljani, ki daje tudi potrebna pojasnila.

Načelnstvo »Naše Straže«.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 3. Predsednik v ministerskem svetu, grof Clary, se je povrnil iz Grada na Dunaj.

Madrid 3. (Komora.) Republikanski poslanci so stavili predlog, naj se izreče graja radi naredbе generalnega kapitana v Kataloniji, ki je za upornike proglasila vse one, ki niso hoteli plačati davkov. Ministerski predsednik Silvela je pobijal ta predlog in je pohvalil vedenje generalnega kapitana. Predlog so odklonili s 75 proti 53 glasom.

Vojna v južni Afriki.

London 3. Glasom neke depeše v »Daily News« iz Ladysmitha od 31. oktobra je oddelek Angležev, ki je moral kapitulirati, popred imel zgubo blizo 200 mož. General Boerov, Koch, ki je bil pri Ehandslaagde težko ranjen, je dne 30. okt. umrl v lazaretu v Ladysmithu. Izgube Boercev v bitki pri Ladysmithu so znašale po njih lastni napovedbi 73 mrtvih in 200 ranjenih. Tudi nekaj stotin konjev je bilo ubitih.

Pariz 3. »Agence Havas« pravi, da je vojni urad angleški izjavil, da nič ne ve o tem, da bi bilo mesto Colenso palo in da bi bil Ladysmith popolnoma obkoljen.

London 3. Vojno ministerstvo naznanja, da je bilo v bitki pri Ladysmithu 6 oficirjev in 54 mož mrtvih, 9 oficirjev in 231 mož pa ranjenih.

Dve mladi gospici,

sorodnici, dobro vzgojeni, želite se iz važnih rodbinskih vzrokov seznaniti z dobrima, poštenima, resnima gospodoma. Smoter dopisovanja je poroka. Ne gleda se pa toliko na premoženje, ampak na to, da ima dotičnik gotovo mesečno plačo. Samo resne ponudbe z fotografijo naj se pošljejo pod naslovom: **Slovenke.** Poste restante, Trst glavna pošta.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(bolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

c. kr. dvornemu salagateljju,
Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franko.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi.
Tovarna kemičnega gnoj »KOPROS« v Boljuncu (Istra)

ZALOGA:
TRST — Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov	1000 kosov	100 kosov	1000 kosov
	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.
Kolči ameriške	1.50	12.—	1.—	8.—
Blife	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarja do zvršetka aprila.

Kemični gnoj »KOPROS«
sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kisleca, potaše in apna, katere snovi so potrebne za živilo rastlin.
Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, spargelna, vrtnine in žita.

Cena: Žakelj od 25 kg. gld. 2.—; od 50 kg. gld. 3.50; od 100 kg. gld. 7.50, se žakljem vred.

Zahvala.

Velik požar nam je spodaj podpisanim posestnikom v Strmci dne 29. septembra t. l. popolnoma vpepelil vsa naša poslopja, krmo in vse pridelke. Zavarovani smo bili za poslopja in seno pri

banki „Slaviji“

katera je škodo po svojem generalnem zastopu v Ljubljani takoj pregledala in zavarovalnino v celem znesku brez odbitka popolnoma izplačala, za kar se tem potom javno zahvaljujemo.

Priporočamo torej banko „Slavijo“ vsakemu v vsakovrstno zavarovanje.

Jože Magajne, Lena Ogrizek, Janez Žele. + Janez Ostenk. + Jakob Jurca, + Jože Podboj. + Lovrenc Podboj, Janez Žele, priča in podpisal, **Jernej Katern, Anton Jendek, Janez Mrhar.**

Potrdi: **Županstvo Postojna**
dne 24. oktobra 1899. **F. Vičič.**